

Nowa ofenzywa przeciwko Bucharinowi i walka komunistów z akademją umiejętności.

Walka centralnego komitetu wykonawczego ogólnorosyjskiej partii komunistycznej z Bucharinem znalazła jak się zdaje, w stadium decydującym. Dotychczas bolszewicy popędzali „błędy” Bucharina prawie wyłącznie na łamach prasy, gdzie poddawano ostrej krytyce propagowane przezeń idee t. zw. „prawego odchylenia”. Obecnie — widocznie na rozkaz zgóry — problem walki z Bucharinem znalazł się na porządku dziennym niemal wszystkich zebrań partyjnych, zwoływanych z tego, czy z innego powodu, w poszczególnych miastach rosyjskich. Na zebraniach tych przyjmowane są ostre rezolucje przeciwko Bucharinowi, domagające się nawet wydalenia nieomylnego jeszcze do niedawna „teoretyka komunizmu” z partii i podjęcia energicznej walki ze wszystkimi zwolennikami jego poglądów. Przebieg toczącej się obecnie walki moskiewskich „cekwawistów” z Bucharinem pod wieloma względami przypomina walkę Stalina z Trockim. Walka z Trockim prowadzona była wprawdzie z daleko większą stanowczością, niż walka z Bucharinem, który oczywiście nigdy tak aktywnego udziału w wewnętrznym życiu politycznym, jak Trocki, nie brał, niemniej jednak cały szereg momentów w obecnej kampanji „antybucharinowej” pozwala przypuszczać, że w istocie swego rodzaju walki z Bucharinem nie różni się zbyt od walki z Trockim. Wystarczy tu przypomnieć, że i przeciwko Trockiemu występowało początkowo tylko na łamach prasy, krytykując teoretycznie jego poglądy i hasła, później zaczęto nad „trockizmami” dyskutować na zebraniach partyjnych i przyjmować przeciwko liderowi „lewego odchylenia” ostre rezolucje, a dopiero po tym zdecydowano się Trockiego internować, by go następnie skazać na banicję.

W chwili obecnej, jak powyżej zaznaczono, „problem Bucharina” stoi na porządku dziennym rozmaitych zebrań partyjnych w ZSSR. Tak np. na jednym z ostatnich posiedzeń zjednoczonego plenum leningradzkiego komitetu rejonowego partii komunistycznej po dłuższej i ożywionej dyskusji na temat propagowanego przez Bucharina „prawego odchylenia” powzięto decyzję, domagającą się od centralnego komitetu wykonawczego stronnictwa komunistycznego ZSSR zażądania od Bucharina i jego grupy publicznej „przyniesienia się do popełnionych błędów i zaniechania dalszej działalności frakcyjnej. O ileby Bucharin do popełniania błędów się nie przyniósł i w dalszym ciągu prowadził robotę frakcyjną, centralny komitet wykonawczy wniósł niezwłocznie podjęcie kroki w kierunku zabezpieczenia jednolitości partii”. Decyzja powyższa leningradzkiego komitetu rejonowego wskazuje pośrednio na to, że w kołach komunistycznych rozważana już jest możliwość wydalenia Bucharina z partii.

Również twerski komitet stronnictwa komunistycznego w jednej ze swych ostatnich rezolucji wskazuje na konieczność „zastosowania wobec oportunistów jak najostrejszych środków organizacyjnych”. W Charkowie w licznych jacejkach komunistycznych wysunięto żądanie, by centralny komitet wykonawczy stronnictwa komunistycznego „poruszył sprawę dalszego pozostawiania Bucharina i jego zwolenników w partii”.

Zwolennicy Stalina w ten sposób już teraz przygotowują grunt dla ewentualnego usunięcia Bucharina z partii. Problem walki z Bucharinem jest w chwili obecnej jednym z najaktualniejszych i najważniejszych zagadnień wewnętrzno-politycznych Z. S. S. R. i będzie niewątpliwie przedmiotem skrupulatnych rozważań ze strony uczestników najbliższego posiedzenia plenarnego centralnego komitetu wykonawczego partii komunistycznej.

Bucharinowi i jego zwolennikom zarzuca się przytem w pierwszym rzędzie stworzenie w łonie stronnictwa komunistycznego frakcji opozycyjnej która na skutek swej propagandy osłabia zaufanie mas robotniczych do kierowników polityki ekonomicznej Z. S. S. R., przedstawiając w świetle sceptycznym realizację pięcioletniego planu industrializacyjnego i skuteczenie projektu kolektywizacji gospodarstwa wiejskiego.

„Krasnaja Gazeta” pisze w związku z tem: „Partja powinna okazać wobec frakcji stanowej, bolszewicki opór”. Oprócz problemu „bucharinowskiego” niepokoją Stalina i jego zwolenników w chwili obecnej jeszcze rozmaite inne niepożądane, z ich punktu widzenia, objawy w życiu publicznym dewystykiem t. zw. „kontrewolucji”. Do tych zaliczyć należy „przecywność” Akademii Umiejętności. Jak wiadomo w Akademii wykryto niedawno całe archiwum „kontrewolucyjne”, w którym znaleziono szereg ważnych dokumentów historycznych. W związku z tem władze moskiewskie zainicjowały skoncentrowaną ofenzywę przeciwko Akademii Umiejętności i jej najwybitniejszym przedstawicielom.

W Leningradzie odbyło się w tych dniach zebranie plenarne „Biura sekcji robotników naukowych”, na którym prezes komisji rządowej dla spraw „czystki” w Akademii Umiejętności, Figatner, oświadczył, między innymi, że komisja zdolała ustalić, iż do akademii dostał się cały szereg osób, utrzymujących bliski kontakt z nielegalnymi organizacjami i że czł. Akademii Umiejętności są nawet osoby, które już raz skazane były przez władze sowieckie na karę śmierci. Na skutek tego możliwym się stało, że w Akademii Nauk przechowywano do kumynty organizacyj kontrewolucyjnych. Wśród znalezionych w Archiwum „kontrewolucyjnym” Akademii Umiejętności dokumentów, znajdują się liczne dokumenty o charakterze poufny, dotyczące spraw wojskowych. Jak się okazuje w Akademii Nauk przechowywane było również archiwum b. namiestnika Polski. Przyczem na wszystkich aktach tego archiwum umieszczony był napis: W razie pożaru, powodzi, lub rewolucji, bezwzględnie ratować. Wykryte w Akademii Umiejętności dokumenty posiadają olbrzymią wartość historyczną i polityczną.

Celem jak najdokładniejszego zbioru sprawy wykrycia w Akademii Umiejętności „archiwum kontrewolucyjnego” powołana została do życia specjalna komisja śledcza. Według słów agentów prowadzących w tej sprawie dochodzenie „Akademia stała się kompletnym antysowieckim archiwum”.

Nie ulega wątpliwości, że komuniści moskiewscy nie omisszą okazji skorzysta z sposobności i usuną z Akademii Umiejętności cały szereg „nieprawomyślnych”, zasłużonych działaczy naukowych.

Wentualnego usunięcia Bucharina z partii. Problem walki z Bucharinem jest w chwili obecnej jednym z najaktualniejszych i najważniejszych zagadnień wewnętrzno-politycznych Z. S. S. R. i będzie niewątpliwie przedmiotem skrupulatnych rozważań ze strony uczestników najbliższego posiedzenia plenarnego centralnego komitetu wykonawczego partii komunistycznej.

Coś znowu się psuje.

MOSKWA, 21.XI (Pat.) Odpowiadając na podnoszone w parlamencie angielskim zarzuty przeciwko sowietom, pojawiają się w prasie moskiewskiej artykuły, zarzucające obecnemu rządowi angielskiemu, iż, krocząc śladem konserwatystów, stwarza nowe trudności na drodze angielsko-sowieckiego porozumienia. „Izwiestia” dowodzą, że Henderson nie tylko że nie zdołał ukrocić ataków na sowiecko-angielskie porozumienie ze strony konserwatystów, ale przeciwnie zajął pozycję, ułatwiającą konserwatystom ich napaści. Komentowanie przez Hendersona § 16 angielsko-sowieckiej umowy z roku 1924 jest, w/g „Izwiestii”, niesłuszne pod względem prawnym

Rokowania nad utworzeniem rządu w Czechosłowacji.

PRAGA, 21. XI. (Pat.) Rokowania nad utworzeniem rządu trwają w dalszym ciągu. Według doniesień prasy, rokowania te, mimo wylaniających się trudności, dobiegają końca. Wyniki narad trzymane są w tajemnicy.

Stronnictwa wydają o odbytych konferencjach nic nie mówiące komunikaty.

Prasa niemiecka uderza dziś na alarm, zaznaczając, że zarysowuje się na horyzoncie politycznym rząd złożony jedynie ze stronnictw czeskich i słowackich z wykluczeniem aktywności niemieckich, t. zw. powszechno-narodowa koalicja.

Dyktatura trwać będzie nadal.

LIZBONA, 21.XI. (Pat.) Rada ministrów, pod przewodnictwem Carmony, postanowiła sprawować nadal rządy dyktatorskie, bez współdziałania stronnictw politycznych, przez okres czasu, niezbędnego dla realizacji programu finansowego, gospodarczego i społecznego.

Hindenburg uległ atakowi apoplekcyj?

BERLIN, 21.XI. (Pat.) W ciągu dnia wczorajszego i dzisiejszego krążyły tu pogłoski, jakoby prezydent Hindenburg uległ atakowi apoplekcyj. Pogłoski te wywołały niepokój na giełdzie berlińskiej i przestały się do innych miast Niemiec środkowych i zachodnich.

Ogłoszony dziś po południu komunikat półrządowy zaprzecza kategorycznie wszelki alarm o rzekomej niedyspozycji prezydenta Hindenburga, podkreślając, że cieszy się on zupełnie zdrowiem.

Koncert Jana Kiepury.

FRANFURT n/MENEM, 21.XI. (Pat.) Dzisiejszy wieczorny koncert Jana Kiepury publiczność niemiecka przyjęła niesłychanie entuzjastycznie, zarzucając artystę kwiatami i żądając powtórzenia niektórych utworów. Polski konsul generalny i konsulowie innych państw składali tenorowi polskiemu powinszowania.

politycznej lub nawet uważać za oznakę pewnej orjeatacji państwa. Co się tyczy informacji prasy sowieckiej o podróży Holówki, należy powiedzieć, iż podróży tej nie można wiązać z jakimiś bądź zarzutami o polonofilię Łotwy. Jeśli jakiś bądź stan obecny państwa udeła tu wywiadu, to nie jest to bynajmniej związane z polityką zagraniczną państwa. Wywiad częściowo cieszy się również prawem „eksterytorjalności”. Naturalnie, nie jest dla nikogo tajemnicą, iż Łotwa i Polska uregulowały wiele doniosłych kwestyj i stosunki nasze z Polską są dobre i poprawne. Inaczej też i być nie może.

Lech te poprawne stosunki nie mogą uchodzić za stroniczne stanowisko Łotwy wbrew neutralności ogłoszonej w kwestji wileńskiej. Neutralne stanowisko w kwestji wileńskiej dotąd było zawsze konsekwentnie przestrzegane i nigdy nie było stroniczne. Myśli o naszej stroniczności w tym wypadku są nam narzucone. Również i w przyszłości Łotwa pozostanie wierna hasłom neutralności. Raz jeszcze należy zaznaczyć, iż poruszenie kwestji kolei Lipawa—Romny w Lidze Narodów było tylko stwierdzeniem faktu i nic więcej. Łotwa jest przekonana, iż nieznaczne kwestje drobnej wagi nie będą mogły przeszkodzić rozwojowi stosunków lotewsko-litewskich.

Nowe wystąpienia antyżydowskie studentów niemieckich w Pradze.

PRAGA, 21.XI (Pat.) Po ustaniu w dniu wczorajszym antyżydowskich wystąpień studentów niemieckiego uniwersytetu doszło dziś do nowych zająć. Tym razem między studentami uniwersytetu i politechniki czeskiej a policją. Na dziś mianowicie zapowiedziane były wiece studentów obu uczelni czeskich celem zaprezentowania przeciwko zbyt wielkiemu napływowi cudzoziemców, zwłaszcza na wydział lekarski oraz celem domagania się wprowadzenia numerus clausus. Wiece odbyły się spokojnie.

Po wiecach studenci udali się grupkami na plac św. Wacława celem zorganizowania pochodu przed ministerstwo szkolnictwa, gdzie delegacja studentów miała wręczyć ministrowi memoriał. Policja jednak wezwwała studentów do rozejścia się w obawie, aby nie doszło do ekscesów, jakie miały miejsce w ciągu dwu ostatnich dni na uniwersytecie niemieckim.

Gdy studenci nie usłuchali, zaatakowała ich policja zarówno piechotą, jak i konną, posługując się gumowymi pałkami i bijąc nie tylko studentów, ale i przechodniów. Studenci zostali rozprzeczani, przyczem kilkunastu jest pobitych nawet ciężko i poranonych. Wczoraj w Bratysławie studenci zorganizowali wiece protestacyjne przeciwko napływowi cudzoziemców na tamtejszy uniwersytet. Wiece miały charakter antyżydowski.

Niemieła przygoda majora Byrd'a.

NOWY JORK, 21.XI. (Pat.) „New York Times” donosi, że major Byrd, dokonujący obecnie badań w okolicach bieguna Południowego, przeleciał aeroplanem z Little America do Queen Maud, położonego o 440 mil na południe na brzegu plateau bieguna Południowego. W powrotnej drodze z powodu braku benzyny aeroplan zmuszony był do lądowania, lecz podróżni nie odnieśli szwanku, a aparat również został nienaruszony. Po dostarczeniu benzyny przez drugi samolot ruszono w dalszą drogę.

Obniżenie stopy dyskontowej.

LONDYN, 21.XI. (Pat.) Bank angielski obniżył stopę dyskontową z 6 na 5 i pół proc.

Table with exchange rates and interest rates. Columns include currency names (Dolary, Belgja, Holandia, Londyn, Nowy Jork, Paryż, Praga, Szwajcaria, Wiedeń, Włochy, Marka niemiecka, Gdańsk) and their respective values. A separate section for 'PAPIERY PROCENTOWE' lists interest rates for various securities.

Wytuczne polityki zagranicznej Łotwy.

Wywiad prasowy litewskiego ministra spraw zagranicznych dr. Zau-niusa, w którym poruszył on również stosunki z państwami bałtyckimi, wywołał żywy ogłós nietylko w prasie łotewskiej, lecz również w sferach kierowniczych łotewskiej polityki zagranicznej. W związku z wywiadem dr. Zau-niusa oraz komunikatami prasy polskiej i sowieckiej o podróży Holówki do państw bałtyckich i polonofilskiej polityce Łotwy, minister spraw zagranicznych Bałodis udzielił organowi nacjonalistów „Łatwisiowi” następującego wywiadu: „W Łotwie zwiększamy regulować rozmaite kwestje wagi państwowej w drodze wzajemności. Toż samo dzieje się z regulowaniem stosunków lotewsko-litewskich, przeto wyjaśnienie konkretnych kwestyj uważa się za rzecz samą przez się zrozumiałą. Są to kwestje, niezwiązane z żadnymi innymi bliższymi lub dalszymi problematami. To też utrudniać tę pracę wszelkimi nieznaczniejszymi szczegółami nie jest wskazaniem. Nie pomaga to również, niestety, uregulowaniu kwestyj, w których jednakowo są zainteresowane oba bratnie narody. Co się tyczy wizyt oficerów lotewskich do sąsiednich państw, to można nadawać temu charakter spełniania zadań wyłącznie indywidualnych lub technicznych, lecz w żadnym razie nie wypada przywiązywać do tego wagi

TOMASZ MANN.

(Sylwetka tegorocznego laureata nagrody Nobla).

Wielką była radość w rodzinie pana Henryka Manna w starym mieście hanzeatyckim Lubece, gdy mu się w r. 1875 syn narodził. Cieszył się pan Henryk, jako że sławnej firmie kupieckiej nowy sukcesor przybył, który (jak tuszył) rozszerzy ją do świetności dawniej przyszydzi. Różnie rola szczęśliwy rodzic o synaczka przyszłości dumając, lecz nie spodziewał się nigdy, że tenże atryment psuć będzie nie na księgi handlowe go używając, lecz na zabawy w literaturę piękną. Srodeby się zmarł w pan Henryk, gdyby ktoś takowy horoskop synalnowy postawił. Ale nie postawił, więc młody Tomasz (tak go przeważł) wychowanie w gimnazjum Lubeckim starannie otrzymał a po śmierci rodzica, który zmarł dość wcześnie z matką wyjechał do Monachium, by tu kontynuować studia. Ale z pieniędzmi było gorzej. Firma starego Manna powoli chylił się zaczęła ku upadkowi, jak wogóle wszystkie prawie firmy handlowe starej Lubece, która przeżyła bezpowrotnie swój okres sławy, a teraz młodszemu Hamburgowi miejsca ustąpić musiała. Monachium to miasto wesole, to wśród morza ciężkiej kultury niemieckiej wyspa lekkiej wesolosci. Miasto renesansu i Kulmbachera mieszanina stylów i charakterów — to wreszcie w latach 80 i 90 tych ubiegłego stulecia Mekka świata mlarskiego, który w nowej przez

Wytuczne polityki zagranicznej Łotwy.

Wywiad prasowy litewskiego ministra spraw zagranicznych dr. Zau-niusa, w którym poruszył on również stosunki z państwami bałtyckimi, wywołał żywy ogłós nietylko w prasie łotewskiej, lecz również w sferach kierowniczych łotewskiej polityki zagranicznej.

I to stanowi punkt zwrotny w jego twórczości, która zaczyna coraz bardziej krystalizować, obejmować coraz szersze dziedziny życia współczesnego. Z zadziwiająco szybkością wychodzą z pod jego pióra powieści i nowele, jednające mu uznania także poza granicami Niemiec. Krystalizują się też z biegiem czasu i pojęcia tegorocznego laureata nagrody Nobla. Jego światopogląd rozszerza się. W wiecznym szukanu swego najistotniejszego wyrazu, zatrzymał się przy różnych kapłach od—jakbyśmy się dziś wyrazili—regionalizmu bawarskiego, po przez modernizm do uniwersalizmu. Przepraszam... Nie jest to uniwersalizm w rozumieniu Brunona Jasińskiego czy III-ej Międzynarodówki, ale ukołochanie ludzkości, wolnej od walki, strasznych jej skutków, ludzkości pracującej dla wiedzy pod wspólnym sztandarem. Zepacyfizm i republikanizm Manna nie jest wynikiem tylko poetyczki jego nastawień, dowodem tego jest czynna akcja propagandowa odczytowa. Dla republikanów Niemiec powojennych staje się on czemś w rodzaju symbolu demokracji. Nie ogranicza się jednak Mann do propagowania hasła pacyfizmu w powieści. Impulsywna jego natura szukać musi intensywniejszego, bardziej bezpośredniego systemu propagandy. Wytłusza więc mowy, odczyty, prelekcje przez radio w Berlinie czy Monachium i odbywa często turne odczytowe, w których głosi niemodne niestety dziś w Niemczech hasła pojednania Niemiec ze swymi sąsiadami z zachodu i wschodu. Był w Paryżu, był i

Popierajcie Ligę Morską i Rzeczną!

nie stworzył kierunku. Zbyt często jest kotłem, chadającym własnymi drogami, nieraz za stromemi dla krocących za nim naśladowców czy uczni. Ale też gdy weźmiemy pierwszą lepszą jego powieść i wnknijemy w jej budowę — ognia nas podziw. Co za architekta! Jakież bogactwo ornamentów niepsujących, jednak konstrukcji! Albo styl — jasnny, prosty, bogaty, obejmujący przebogata skalę wyrazów. Tę technikę zdobył Mann w stopniu najdoskonalszym, latami prawdziwie żmudnej pracy. Bo języka literackiego nie zdobywa się od razu, trzeba nad nim pracować nieraz w pocie czoła, trzeba z tem tworzyć, z tym martwym materiałem łamać się, by osiągnąć wreszcie najpełniejszy wyraz. I dlatego też wobec zwiększającej się potrzeby tłumaczenia powieści Manna jako lauerata nagrody Nobla należy je tłumaczyć poprawnie. Trzeba do tego powołać szereg literatów, którzy opanowali język niemiecki do perfekcji, bynie było niespodzianki, opanujmy smutnej, jak z powieścią Remarque'a. Nie chcę tutaj robić p. Hulewiczowi reklamy, daleki jestem od tego, lecz uważam, że jako tłumacz Rilkego p. Witold Hulewicz powinien właśnie ze względu na głębokie wnknienie w ducha języka być powołany do tłumaczenia wybitniejszych utworów Manna.

Z OSTATNIEJ CHWILI

Smutne wrażenia.

Nowa ofiara duesseldorskiego zbrodniarza.

BERLIN, 21 XI (Pat). Taktyka, z jaką czynny zbrodniarz duesseldorski stara się zgmatzać śledztwo, doprowadziła dziś do nowego tragicznego wypadku.

Matka zamordowanej dziewczyny otrzymała list, zawierający wyznania miłosne potwornego zbrodniarza pod adresem jej nieletniej córki.

Po odczytaniu tego listu niezadowolona matka usiłowała popełnić samobójstwo. Uratowana w ostatniej

chwili dostała pomieszania zmysłów. List ten, skonfiskowany natychmiast przez policję, zawiera niezwykle drastyczne szczegóły uprowadzenia i zamordowania małej Gertrudy.

Na skutek doniesienia z Berlina policja duesseldorska skierowała uwagę na pewnego kierownika szkoły żeńskiej w okolicy Duesseldorfu. Kierownik ten przed kilku laty stał pod zarzutem dokonania zbrodni na tle seksualnym.

Trudno obojętnie spoglądać jak stale i wytrwale prowadzi się u nas niszczycielską robotę w królestwie Flory i Fauny. Tysiące przechodniów patrzy z apatią wrodzoną i nabytą jak kraj zamienia się stopniowo w pustynię.

Ogrody i sady po większej części zdziczałe i zaniedbane, a pojedyncze stare drzewa wycina się niemiłosiernie lub traktuje po macoszu. Wprost przynębiający widok grobów sprawia w tym roku aleja lip na ulicy Św. Anny, których pnie były zakopane i zasypane ziemią na parę metrów wysokości, aż do 10-go czerwca — dopiero w tym terminie uznano za właściwe odkopać je.

ciętych i przez niedbalstwo zniszczonych drzew w Wilnie od 1919 roku. To samo da się powiedzieć o stonku ludności do zwierząt, — i dla udowodnienia naszego twierdzenia nie trzeba się wysilać i fatygować na głuchą prowincję. Nie!

jeszcze budujący widok katowania koni, które nie mają siły wciągnąć przeladowanych wozów, zwłaszcza na ulicach stromych jak W. i M. Pohulanka, Zarzecze, Kalwaryjska i inne, a będzie to pobięznym ale dostatecznym szkiem instynktów barbarzyńskich i dzikości tutejszej ludności.

Adam Ciszewski.

24.000 kilometrów w ciągu 15 dni.

PARYŻ, 21 XI. (Pat). Dzienniki wyrażają się z wielkim uznaniem o lotnikach Bailly, Reginski i Marsot, którzy na samolocie o

siłę 230 koni dokonali lotu z Paryża do Madagaskaru i zpowrotem, przebywając w ciągu 15 dni 24 tysiące klm.

Kino Miejskie

Od dnia 20 do 23 listop. 1929 roku włącznie będzie wyświetlany film „DWA ŚWIATY“ (Arcyksiężniczka i syn „Ghetta“)

KINO-TEATR „HELIOS“

Dziś! Sensacja wszechświata! Potężne arcydzieło! Nowa wielka kreacja mistrza ekranu Wielki wzruszający dramat erotyczny.

KINO-TEATR „HOLLYWOOD“

DZIŚ! WŁODZIMIERZ GAJDAROW i Claire Rommer WŁADCA SAHARY Monumentalny dramat wschodni w 10 aktach. O miłostej szajka ku białej kobiecie.

KINO-TEATR „SŁOŃCE“

Dziś! Od dnia 20 listopada 1929 r. monumentalny dramat erotyczny. Na zgłiszczach namiętności

KINO Piccadilly

Dziś! Film w nowym wydaniu i nowym opracowaniu! Piotra Benoit. Niebawym dotychczas słynny romans znakomitego pisarza

Kino Kolejowe „OGNISKO“

Dziś! Największy superfilm świata! „Cmy paryskie“ 10-cio aktowy dramat namiętności ludzkiej, z najpiękniejszymi meczami ekranu

KINO „LUX“

DZIŚ! Po raz pierwszy w Wilnie. BARKA MIŁOŚCI Dramat erotyczny w 10 aktach. W roli głównej Hr. RINA DE LIGUORO.

KINO-TEATR „SPORT“

Dnia 23 i 24 listopada 1924 roku włącznie będą wyświetlane filmy: „Studencki flirt“ film sportowy w 10 akt. o żywej porwanej wida akcji

Terminowe wypłaty procentów i kapitału zapewnią każdemu lokującemu gotówkę. Wileński Biuro. Komisowo Handlowe

Przyjmujemy agentów powiększeń portretowych, stała pensja i prowizja. Kraków 15, Skrzynka Poczтовая 8.

18.000 złotych za FOLWARK 20 ha z zabudowaniami pod Wilnem. Więskie Biuro Komisowo Handlowe

SZOŁFER POSZUKUJE POSADY na prowincji lub na mieście. Ul. Śniegowa 23-3.

DO WYNAJĘCIA z powodu wyjazdu mieszkanie 5 pokoi i kuchnia. Wszelkie wygody. Warunki dogodne.

„M. GORDON“ Sp. Akc. ul. Niemiecka 26. WIELKA DOROCZNA WYPRZEDAŻ RESZTEK i wysortowanego towaru. MATERJAŁY damskie i męskie, zimowe i letnie

Kursy Kierowców Samochodowych Stowarzyszenia Techników Polskich w Wilnie ul. Ponarska 55. Tel. 13-30.

Akuszerka Maria Brzezina Dwór polski poszukuje nauczycielki W dniu 21 czerwca r. b. podczas pożaru, spaliły się następujące dokumenty

PHILIP MACDONALD. ZEMSTA DETEKTYWA. („THE WHITE CROW“). Autoryzowany przekład Janiny Sujkowskiej. III. BRUNETKA. Lucas i Antoni wstali i Lucas rzekł:

5) stanowały, jakby dodatkowy urok. Dobrze zarysowane usta, może w tej chwili zbyt mocno zacieniłe, broda ładna, świadcząca swymi konturami o pewnej nieugiętości — wszystko zharmonizowane w uroczą całość.